

**RIKSGÄLDS
KONTORET**

THE SWEDISH NATIONAL DEBT OFFICE

Statens lånebehov och finansiering – prognoser och planer

31 januari 2001

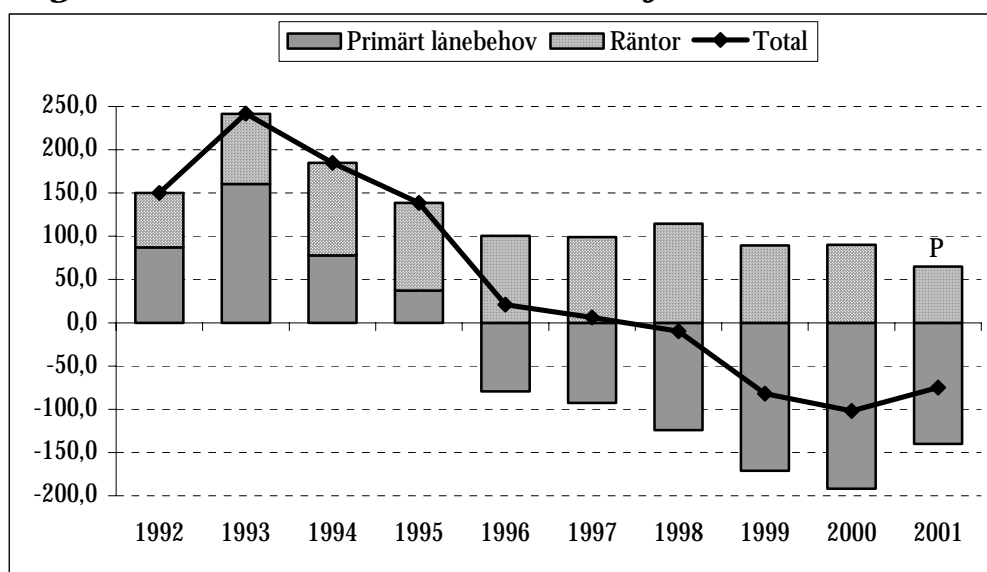
STATENS LÅNEBEHOV

Årsprognosen för 2001

Riksgäldskontorets prognos pekar på ett överskott i statens betalningar på 70–80 miljarder kronor under 2001. Intervallet ligger därmed 20 miljarder högre än i den föregående prognosen.

Konjunkturutvecklingen är av naturliga skäl en mycket viktig faktor för lånebehovsprognosen. Ny information om det allmänekonomiska läget har inneburit att tillväxtutsikterna för svensk ekonomi försämrats sedan den förra prognosen publicerades. I normala fall bör en svagare konjunkturutveckling innebära ett större lånebehov, eftersom lägre skatteinbetalningar minskar statens intäkter samtidigt som ökade kostnader för arbetslöshetsunderstöd ökar statens utgifter. Det krävs dock förhållandevis kraftiga nedgångar i tillväxten och sysselsättningen för att nämnvärt påverka lånebehovet. Så drastiska svängningar att lånebehovet märkbart påverkas är inte sannolika under innevarande år. Den svagare konjunkturen föranleder därför ingen egentlig ändring av lånebehovsprognosen.

Diagram 1: Statens lånebehov 1992–2001, miljarder kronor.

Allteftersom statsskulden minskat och räntenivån sjunkit har räntebetalningarna på statsskulden krupit nedåt. För 2001 beräknas räntebetalningarna uppgå till dryga 65 miljarder kronor, vilket är närmare 25 miljarder lägre än föregående år; se diagram 1.¹ Det primära överskottet, samlingsbegreppet för övriga betalningar, krymper dock mer mellan åren. Sammantaget innebär detta att Riksgäldskontoret räknar med ett mindre överskott än de 102 miljarder som redovisades för 2000.

Minskningen av det primära överskottet beror främst på mindre utförsäljningsinkomster. Kontorets antagande ligger på 15 miljarder jämfört med ca

¹ Ränteberäkningen är baserad på räntor och valutakurser per den 18 januari 2001.

75 miljarder under 2000. Detta uppvägs bara delvis av att utbetalningen av premiepensionsmedel blir mindre än i fjol, då behållningar från fyra år fördes över till fondförvaltare. Skatteinbetalningarna väntas öka. Huvuddelen av ökningen slussas dock vidare till kommunerna och till AP-fonderna, eftersom bådas inkomster är starkt kopplade till lönesumman.

Det primära lånebehovet väntas ge ett överskott i storleksordningen 140–150 miljarder kronor under 2001. I den prognos som Riksgäldskontoret presenterade i december beräknades det primära överskottet till 120–130 miljarder kronor. Ökningen förklaras främst av att prognoserna för extra inbetalning av skatt har justerats upp.

Under andra halvan av 1990-talet har de extra inbetalningarna av skatt i allmänhet vuxit år från år. Under samma period har Riksgäldskontoret ofta underskattat storleken på dessa betalningar, som hör till de mest svårprognostiserade. Ökningen under senare år kan delvis förklaras med prisutvecklingen på tillgångsmarknaderna och allmänhetens överflyttning av sparande från banksparande till sparande i fonder och värdepapper. Orsaken är att ränta på banksparande, till skillnad mot realisationsvinster på fonder och värdepapper, preliminärbeskattas. Det går dock inte att förklara ökningen i extra inbetalningar med enbart dessa faktorer. Enligt Riksgäldskontorets statistik ökade de extra inbetalningarna i december 2000 med mer än 10 miljarder jämfört med samma månad året innan trots att börsutvecklingen var sämre 2000 än 1999. Ett tänkbart skäl till detta är att realisationsvinster kan ha realiserats i samband med att hushåll, till följd av höstens börsoro, valt att flytta sina besparingar till mindre riskfyllda placeringar.

Då en förhållandevis stor stock av orealiserade vinster kan antas kvarstå bedöms ett sådant beteende kunna fortsätta även under innevarande år. Ytterligare en faktor som talar för fortsatt stora fyllnadsinbetalningar är att övergången till sparande i fonder och värdepapper innebär att uttag från bankkonton i viss mån ersätts med försäljningar. Detta leder till realisationsvinster och –förluster. Prognosen för extra inbetalningar i december 2001 har därför reviderats upp kraftigt. Samtidigt har en nedrevidering gjorts av prognosen för extra inbetalningar under våren eftersom de stora inbetalningarna i december 2000 delvis kan antas innebära en tidigareläggning av betalningar som annars skulle ha gjorts under våren. Det bör noteras att osäkerheten om fyllnadsinbetalningarna är fortsatt stor.

De tillfälliga nettoinbetalningarna uppskattas till ca 45 miljarder kronor, oförändrat jämfört med föregående prognos. En närmare analys av de tillfälliga betalningarna, med redovisning av hur officiella lånebehovet och lånebehovet justerat för tillfälliga betalningar har utvecklats, presenteras i ett fördjupningsavsnitt på s. 5 nedan.

Månadsprognoser

Riksgäldskontoret har i och med denna rapport, ändrat rutinerna för publicering av lånebehovsprognoser. Hädanefter kommer kontoret att presentera

sina prognoser fyra gånger per år i stället för varje månad. Varje rapport kommer därför att innehålla fler månadsprognoser än tidigare; se tabell 1 nedan. Om prognoserna, till följd av utfall eller annan ny information, skulle behöva revideras mellan de ordinarie prognostillfällena kommer detta att redovisas i samband med att utfallet för lånebehovet för föregående månad presenteras.

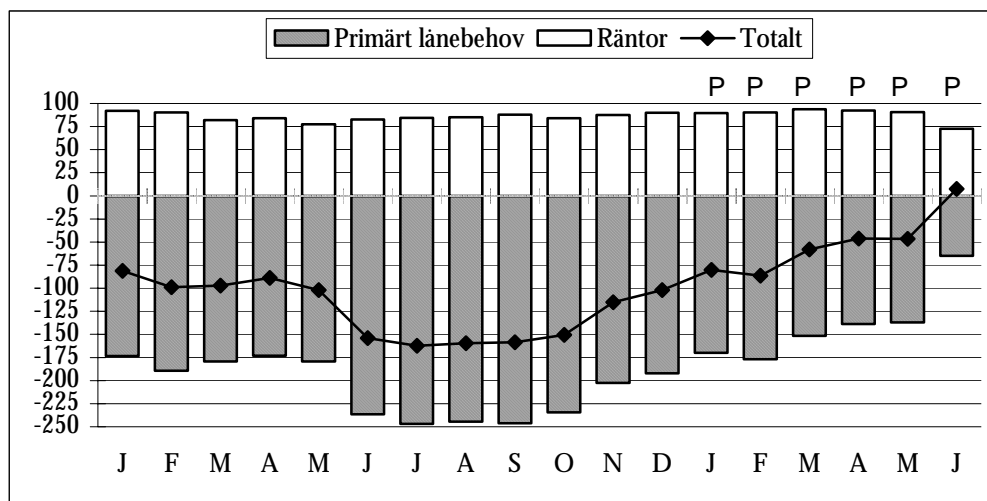
Januari

När den aktuella prognosen ställdes samman fanns inget utfall för januari tillgängligt. Det mesta pekar dock på att lånebehovet för januari kommer att bli något lägre än den prognos på 22,8 miljarder kronor som kontoret redovisade den 5 januari. Utfallet för januari publiceras den 6 februari.

Februari

För februari beräknas ett budgetöverskott på 34,9 miljarder kronor, 6,1 miljarder högre än motsvarande månad 2000. Ökningen förklaras främst av att extra skattebetalningar beräknas bli större än i februari 2000. Det beror i sin tur bl.a. på att SPP:s återbetalning av företagsanknutna medel förbättrat företagets resultat för 2000.

Diagram 2: Statens lånebehov, tolv månaderstal, miljarder kronor.

Mars

För mars beräknas ett budgetunderskott på 16,5 miljarder kronor. I mars föregående år redovisades ett överskott motsvarande nästan 12 miljarder. Den stora skillnaden förklaras för det första av en överföring till staten från AP-fonden i mars 2000. För det andra betalas 1999 års avsättningar av premiepensionsmedel ut från Riksgäldskontoret till fondförvaltare utanför staten i mars och april i år, medan PPM-utbetalningarna i fjol skedde under hösten.

April

Även för april beräknas statens finanser visa på underskott, 5,5 miljarder kronor. I april 2000 redovisades ett överskott motsvarande drygt 6 miljarder. Premiepensionsutbetalningarna fortsätter, som nämnts, under april. I april görs dessutom en årlig avstämning av avsättningarna till premiepen-

sionssystemet. I fjol tillfördes systemet pengar, medan betalningen i år väntas gå i motsatt riktning.

Maj

För maj beräknas ett budgetöverskott på 9 miljarder kronor. Det är oförändrat jämfört med maj föregående år.

Juni

För juni beräknas ett budgetöverskott på 7,5 miljarder kronor vilket är en kraftig omsvängning jämfört med överskottet på 61,5 miljarder juni 2000. Stora utförsäljningsinkomster från Telia, en stor utdelning från det statliga förvaltningsbolaget Stattum samt en överföring från AP-fonderna bidrog till det exceptionella utfallet förra året. Den stora skillnaden i räntebetalningar mellan åren, en minskning med ca 18 miljarder kronor, beror delvis på stora kursförluster i de uppköp av obligationer som gjordes i samband med Telialikviden i juni 2000. Dessutom minskar de löpande räntebetalningarna, eftersom ett gammalt lån med kupongförfall i juni har lösts in.

Tolvmånadersperioden t.o.m. juni beräknas resultera i ett lånebehov på 7,5 miljarder kronor. Att tolv månaderstalet i juni skiljer sig så mycket från årsprognosen beror på att Telialikviden faller bort ur tolv månaderstalet samtidigt som de stora utbetalningarna av premiepensionsmedel under fjärde kvartalet i fjol fortfarande ingår.

Tabell 1: Statens lånebehov, miljarder kronor.

	Februari		Mars		April		Maj		Juni	
	2000	2001	2000	2001	2000	2001	2000	2001	2000	2001
Primärt lånebehov	-34,5	-41,3	-14,7	10,4	-16,4	-3,5	-26,0	-24,2	-84,3	-12,3
Räntor på statsskulden	5,7	6,4	2,9	6,1	10,2	9,0	17,1	15,2	22,8	4,8
- Lån i svenska kronor	5,1	3,0	1,6	2,6	8,9	6,4	17,4	11,7	20,7	3,5
- Lån i utländsk valuta	1,7	1,4	1,5	1,5	2,2	1,8	1,5	0,8	2,0	1,2
- Realiserade valutakursdifferenser	-1,1	2,0	-0,2	2,0	-0,8	0,8	-1,7	2,7	0,1	0,1
Lånebehov, netto	-28,8	-34,9	-11,8	16,5	-6,1	5,5	-8,9	-9,0	-61,5	-7,5

TILLFÄLLIGA BETALNINGAR

Riksgäldskontoret redovisar regelmässigt siffror för lånebehovet justerat för s.k. tillfälliga betalningar. Bakgrunden är att lånebehovet – och därmed budgetsaldot – under en given period påverkas av transaktioner som inte varaktigt ändrar statens finanser. Genom att ur lånebehovet lyfta bort sådana betalningar kan man förhoppningsvis få en bättre bild av den underliggande utvecklingen.

Principer för att urskilja tillfälliga betalningar togs fram i en rapport som Riksgäldskontoret publicerade 1997.² Där definieras tillfälliga betalningar som *transaktioner som avspeglar att (förväntade) betalningar omfördelas mellan perioder*. Bakom definitionen ligger en ambition att skilja ut transaktioner som inte påverkar statens förmögenhetsställning. Som tillfälliga räknas därmed exempelvis inkomster från försäljning av statliga tillgångar, t.ex. aktier i företag, därför att betalningar i form av framtida avkastning byts mot en klumpsumma i samband med försäljningen. Hit räknas även in- och utlåningstransaktioner där insättarna respektive låntagarna befinner sig utanför staten och pengarna så småningom skall betalas tillbaka. Kontoret understryker i rapporten att klassificeringarna bygger på bedömningar med skönsmässiga inslag. Justering för tillfälliga betalningar ger heller inte ett mått på ”det underliggande lånebehovet” i någon mer formell bemärkelse, bl.a. eftersom det inte beaktar skillnader mellan strukturella och temporära faktorer. Framför allt bör det noteras att skattebetalningar inte ingår i beräkningarna. För att markera det approximativa i beräkningarna har kontoret som praxis att ange tillfälliga betalningar som miljardbelopp avrundade till närmaste multipel av fem.

Erfarenheter

De grundläggande klassificeringar som görs i rapporten från 1997 gäller alltså jämt. En komplettering har gjorts genom att även kursförluster (liksom eventuella kursvinster) i samband med byten och uppköp av obligationer, vilka läggs till statens räntebetalningar, räknas som tillfälliga. Grunden är att kursförluster motsvaras av minskade framtida kupongbetalningar, dvs. det är fråga om omfördelning mellan perioder.

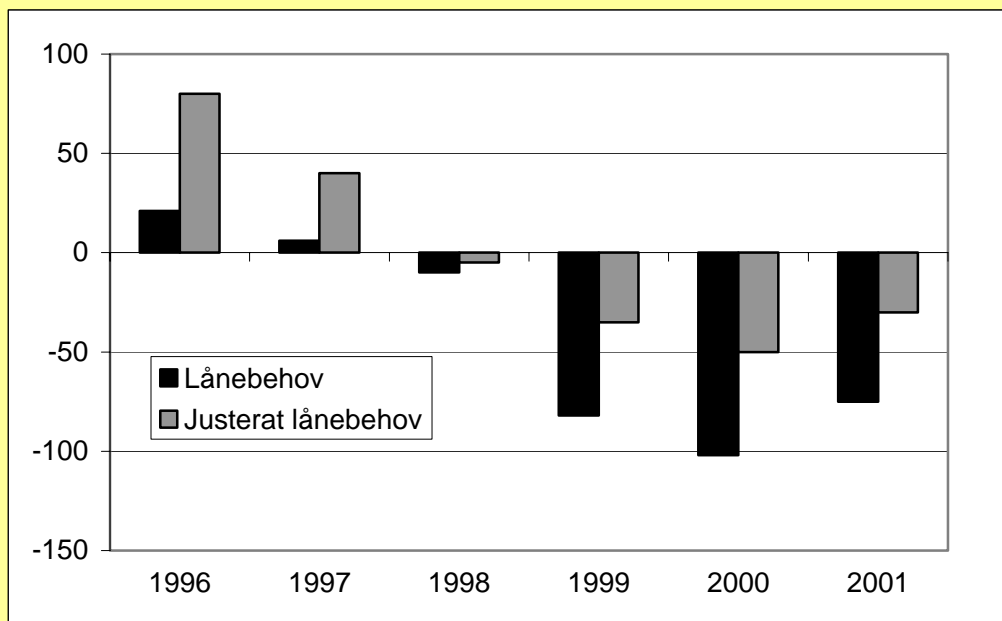
Därutöver definierar Riksgäldskontoret de kassamässiga effekterna av överföringar från AP-fonden som tillfälliga betalningar. Det innebär ett avsteg från definitionen ovan, eftersom överföringarna inte är omfördelningar mellan perioder utan ger staten ett förmögenhetstillskott. Motivet är att det överförda beloppet ändå ger en kraftig överskattning av den *varaktiga* effekten av överföringarna. Den senare motsvaras av de minskade framtida räntebetalningarna till följd av att skulden är lägre. Eftersom den årliga effekten på räntebetalningarna ligger under den gräns som kontoret i övrigt tillämpar och inte skulle ändra den samlade bilden, har Riksgäldskontoret valt att se hela överföringarna som tillfälliga.

² Rapporten ”Lånebehovet som statsfinansiell indikator – om betydelsen av tillfälliga betalningar”, 1997-06-18, kan hämtas på Riksgäldskontorets webbplats (www.rgk.se).

Utvecklingen av lånebehov och justerat lånebehov

Hur (kassamässigt) lånebehov respektive justerat lånebehov utvecklats sedan 1996 framgår av diagrammet nedan, där ett negativt lånebehov anger överskott och siffrorna för 2001 självklart är prognoser.

Lånebehov och justerat lånebehov 1996–2001, miljarder kronor.

De tillfälliga nettoinbetalningarna har, fränsett 1998, legat mellan 35 och 60 miljarder kronor och har således bidragit till att påtagligt reducera lånebehovet (öka budgetöverskotten). De ändrar dock inte bilden av att Sveriges statsfinanser förstärkts kraftigt under perioden. För 2001 räknar Riksgäldskontoret med att det justerade överskottet kommer att minska ungefär lika mycket som det redovisade. Förklaringen till den utvecklingen återfinns i rapportens prognosavsnitt. I tabellen nedan finns en utförligare redovisning av de tillfälliga betalningarna.

Tillfälliga betalningar 1996–2001, miljarder kronor.

	1996	1997	1998	1999	2000	2001*
Försäljning av egendom och extrautdelningar	9	21	6	1	76	15
In- och utlåning	42	20	6	7	-56	-9
Överföring från AP-fonden				45	45	42
Kursförluster vid byten och uppköp	-5	-5	-15	-10	-14	-5
Övrigt	12	–	8	–	–	–
Tillfälliga betalningar (avrundat)	60	35	5	45	50	45

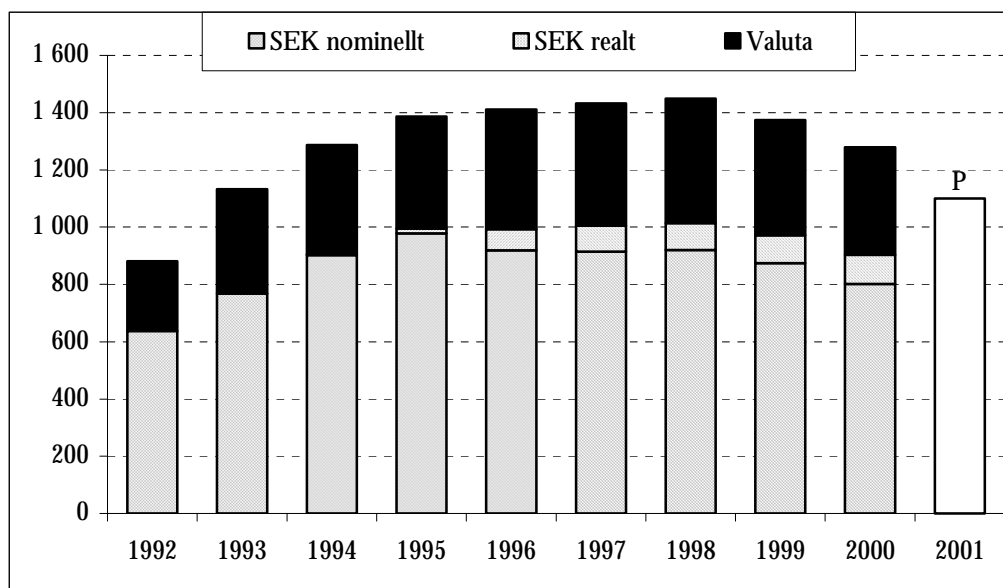
*Prognossiffror

STATSSKULDEN

Riksgäldskontoret räknar med att statsskulden i slutet av 2001 kommer att vara ca 1100 miljarder kronor. Det innebär en minskning med ca 180 miljarder jämfört med december 2000. Att skulden förväntas minska mer än vad som motsvaras av överskottet i budgeten beror framför allt på att staten vid årsskiftet fick statsobligationer med ett nominellt värde av 77,4 miljarder från AP-fonderna. Dessa har minskat statsskulden med motsvarande belopp utan att påverka det kassamässiga överskottet. Dessutom hade Riksgäldskontoret vid senaste årsskiftet korta placeringar, dvs. viss överupplåning, på ca 10 miljarder kronor till följd av oväntat stora skatteinbetalningar strax före årsskiftet.

En annan faktor som ger upphov till skillnader mellan kassaöverskott och skuldförändring är kronans växelkurs. Om kronan stärks, minskar valutaskulden mätt i kronor (och vice versa om kronan försvagas) och därmed den totala statsskulden direkt. Statens lånebehov påverkas först om och när växelkursrörelserna leder till realiserade kursförluster, dvs. i den mån växelkursen ligger kvar på samma nivå när valutalån betalas tillbaka. Skuldprognosen är – liksom lånebehovsprognosen – gjord på basis av de växelkurser som gällde vid prognostillfället.

Diagram 3: Statsskulden 1992–2001, miljarder kronor.

FINANSIERING

Nominell upplåning

Sedan årsskiftet emitteras nominella obligationer för 4 miljarder kronor per auktionstillfälle, eller ca 8 miljarder kronor per månad. Minskningen i lånebehovet kommer dock att medföra en gradvis neddragning av emissionerna under året. Sannolikt sker en neddragning av emissionsvolymerna före sommaren; exakt tidpunkt kommer att meddelas i god tid. Riksgälds-

kontoret räknar med att emittera nominella obligationer för 60–70 miljarder kronor under 2001.

Emissionerna kommer att koncentreras till de nyare länen, med störst fokus på det senast introducerade lånet, 1045 (5,25 %, mars 2011). Emissionspolitiken kommer också i möjligaste mån att stödja elektronisk handel i obligationer, vilken fokuserar framför allt på löptidssegmenten 2, 5 och 10 år. Detta innebär inte nödvändigtvis att emissioner kommer att ske i samtliga dessa löptider, men kontoret kommer att bibehålla utestående volymer i de aktuella löptiderna på en nivå som tillförsäkrar likviditet. Upplåningen kommer att spridas över fem–sex lån i syfte att uppnå en lämplig fördelning över olika löptider. På detta sätt jämnas refinansieringsrisken ut, samtidigt som det blir möjligt att följa det durationsmål som finns uppsatt för skulden.

I april blir lån 1039 (5,5 %, april 2002) kortare än tolv månader. På sedvanligt sätt kommer innehavare av lånet att erbjudas byten mot ett paket av statsskuldväxlar. Genom att byta in benchmarklån mot statsskuldväxlar före slutförfall minskar Riksgäldskontoret sin refinansieringsrisk, eftersom förfallet sprids ut på flera tillfällen. Samtidigt gynnas likviditeten i statsskuldväxelmärknaden. Detaljer kring bytet kommer att publiceras under våren i närmare anslutning till att bytet äger rum.

För att följa regeringens riktlinjer om att maximalt 30 procent av statsskulden får förfalla inom tolv månader kommer Riksgäldskontoret under året att sprida statsskuldväxelupplåningen över något fler löptider än normalt, och emittera statsskuldväxlar i löptider upp till 18 månader. Detta inleddes redan i december förra året, då en 15-månaders växel, med förfall i mars 2002, introducerades.

I ett fördjupningsavsnitt på s. 9 redovisar Riksgäldskontoret vilka principer som gäller för att ett obligationslån ska ha benchmarkstatus.

Valuta- och räntexponering via swappar

Riktlinjer från regeringen föreskriver att valutaskulden under 2001 skall amorteras med 35 ± 15 miljarder kronor. Av hänsyn bl.a. till kronans värde har Riksgäldskontoret valt att sänka amorteringstakten från årets början till 25 miljarder, och därmed utnyttjat den flexibilitet som finns i valutamandatet. (Tankegångarna bakom detta finns beskrivet i ett pressmeddelande från den 22 december, som finns att hämta på kontorets hemsida, www.rgk.se, under Pressinformation.) Med hänsyn tagen till förfall av lån och swappar, ger detta ett bruttolånebehov i utländsk valuta på ca 20 miljarder kronor sett över året. Precis som under förra året beräknas merparten av denna exponering uppnås via upplåning på den inhemska obligationsmärknaden, som sedan swappas från svenska kronor till utländsk valuta.

Som tidigare meddelats planerar kontoret att i år, vid sidan av kron/valutaswappar, även genomföra ränteswappar i svenska kronor. Därigenom

VAD ÄR ETT BENCHMARKLÅN?

Med anledning av överföringen från AP-fonderna vid årsskiftet och efterföljande byten av lån 1038 och 1034, har frågan om s.k. benchmarkstatus aktualiserats. Definitionen av benchmarklån har också betydelse för vilka repofaciliteter som kontoret erbjuder återförsäljarna. Riksgäldskontoret ser det som angeläget att i korthet informera om vilka principer som gäller.

När systemet med benchmarklån infördes 1989 fanns 40–50 nominella obligationslån utestående. Syftet var att koncentrera likviditeten till ett fåtal lån. Emissionerna koncentrerades till benchmarklånen och de utestående volymerna i dessa ökade snabbt. Dessutom införde kontoret krav i återförsäljaravtalet rörande handeln i sekundärmarknaden, såsom bindande tvåvägspriser, minsta handelsposter m.m., i benchmarklånen. I takt med att stocken obligationer vuxit, och tidigare emitterade icke-benchmarklån förfallit, har antalet utestående lån minskat påtagligt. Samtidigt har volymen i utestående lån vuxit. Under de senaste åren har det funnits 8–12 benchmarklån. Denna emissionsstrategi har medfört att stocken obligationer nästan uteslutande består av benchmarkobligationer, varför begreppet icke-benchmarkobligationer förlorat sin innebörd. I återförsäljaravtalet har dessutom explicita krav om prisställande i benchmarklånen tagits bort och ersatts med generella formuleringar.

När nya lån introduceras definieras ett lån som benchmarklån vid en utestående volym av 15 miljarder kronor. För att tillförsäkra det nya lånet god likviditet erbjuder kontoret särskilt generösa repofaciliteter till dess att denna volym uppnåtts. (Se särskild text på kontorets hemsida, www.rgk.se, under Investerarinformation, Teknisk guide.)

När ett benchmarklån har kort återstående löptid, normalt mindre än ett år, erbjuder kontoret byte mot statsskuldväxlar, i syfte att sprida refinansieringsrisken samt tillförsäkra placerarna god likviditet. Efter att bytesperioden gått till ända förlorar obligationen benchmarkstatus, oavsett vilken utestående volym som kvarstår. Innebörden av icke-benchmarkstatus är att repofaciliteterna i lånet försämras från en ungefärlig nivå på reporäntan minus 15 räntepunkter till motsvarande reporäntan minus 120 räntepunkter. Handeln i andrahandsmarknaden i dessa lån är också begränsad.

Vid tidigare genomförda byten mellan obligationer har frågan om benchmarkstatus inte aktualiserats, eftersom kvarstående volym i lånen vida överstigit 15 miljarder kronor. Det senaste bytet, som kontoret genomförde i början av januari i lån 1038 och 1034, skiljer sig från tidigare byten, då den återstående volymen i inbyteslånen understiger 15 miljarder kronor. De uppfyller därmed inte längre volymkravet och har förlorat sin benchmarkstatus. Den omedelbara effekten av att lånen förlorat sin benchmarkstatus är att repofaciliteterna har förändrats och sedan den 18 januari erbjuds på nivån reporäntan minus 120 räntepunkter. Erbjudandet att byta in lån 1038 och 1034 mot mer likvida benchmarklån kommer även fortsättningsvis att stå öppet, dock till en mindre transaktionskostnad.

omvandlas upplåning i obligationer till kort kronupplåning med hjälp av ränteswappar, där kontoret erhåller lång ränta och betalar kort ränta. Syftet är att erhålla en lägre kostnad än vad statsskuldväxelupplåningen ger. En mer detaljerad beskrivning av hur dessa swappar fungerar presenterades i "Statens lånebehov och finansiering" den 9 november 2000.

Kron/valutaswappar består egentligen av två delar, en ränteswap i svenska kronor samt en basswap med tillgång i svenska kronor och skuld i utländsk valuta. Riksgäldskontoret planerar att genomföra swappar i kronmarknaden, kron/valutaswappar och kronränteswappar, för sammanlagt i storleksordningen 30 miljarder kronor under året. En ökad eller minskad volym kron/valutaswappar, t.ex. till följd av förändrad amorteringstakt av valutaskulden, kan påverka hur stor volym ränteswappar i kronor som görs.

Auktionsaktiviteter på realobligationsmarknaden

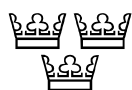
Regeringens riktlinjer för statsskuldförvaltningen anger att andelen realobligationer i statsskulden långsiktigt skall öka, men att ökningen bör anpassas till efterfrågan. Riksgäldskontoret planerar att nettoemittera realobligationer för ca 5 miljarder kronor under 2001. Auktionerna kommer att innefatta både försäljning, byten och uppköp, vilket betyder att bruttovolymererna kan bli så stora som 10–20 miljarder kronor. Huvuddelen av de nyemitterade realobligationerna kommer att ha minst tio års löptid. Emissionerna kommer liksom under fjolåret sannolikt att koncentreras till kupongobligationerna och uppköp till nollkupongobligationer.

Då samtliga transaktioner måste vara kostnadseffektiva och kunna motiveras ur ett skuldhanteringsperspektiv kommer Riksgäldskontoret liksom tidigare att vid alla emissioner bedöma den rådande prissättningen. I lägen där break even-inflationen, dvs. den framtida inflation som gör att nominella och reala obligationer ger samma avkastning, i ett lån aktuellt för emission, byte eller uppköp uppenbart avviker från antingen rådande inflationsförväntningar eller rådande break even-inflation i andra realobligationer, kommer transaktionen att ställas in.

Nästa kvartalsrapport, som bl.a. kommer att innehålla en prognos för lånebehovet 2002, publiceras måndagen den 21 maj 2001, kl. 9.30.

För mer information:

Lånebehov och statsskuld: Lars Hörngren 08-613 47 36 eller 08-613 47 40
Finansiering: Christine Holm 08-613 46 41

**RIKSGÄLDS
KONTORET**

THE SWEDISH NATIONAL DEBT OFFICE

Besöksadress: Norrlandsgatan 15
Postadress: SE-103 74 STOCKHOLM

Telefon: 08-613 45 00
Fax: 08-21 21 63

E-post: rgk@rgk.se
Internet: www.rgk.se